

(א) [עיונין קד: ט] (ג) [נעיל
כא: א] [לקמן כה:]
(ד) [נכריס ר"מ: ט] [אלה
הש"ג]

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה והא איכא וכו' נבי נפול הנמלא אלמא כל היכא: (ג) ד"ה סימן וכו' כיון שניכר בחזק וכן דברי:

מוסף רש"י

דאין מעבירין על האוכלין המולא אוכלין עדין אינו רשאי לעבור עליהן ולהניחן ע"ש (ערוכו)
ד:טו

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

דמדרסא. וסימן העשו לידרס הוא: **דמינוספחא.** מתנגלגל צרגלי ארס וצהמה ואינה נמאלת במקום שנפלה תחילה: **דיקירי.** כציודת: **הא של בעל הצית חיוב להכריז.** ואע"ג דצהדיה מני לה צמתתין: **אידי דנקט לאותציה מרישא כריכות צרות הרצים**

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

דמדרסא ברשות היחיד נוטל ומכריו דלא מדרסא והאלומות בין ברשות הרבים ובין ברה"י נוטל ומכריו כיון דגביהו לא מדרסא ורבא מתריץ לטעמיה במקום כריכות ברה"ר הרי אלו שלו דמינושתפא ברה"י חייב להכרזו דלא מינושתפא והאלומות בין ברה"ר ובין ברה"י נוטל ומכריו כיון דיקירי לא מינושתפא ת"ש בכרות של נחתום הרי אלו שלו הא של בעל הבית חייב להכרזו של בעל הבית מאי טעמא כיון דאית בהו סימן דמידע ידיע רפתא דאיניש איניש הוא ולא שגא רשות הרבים ולא שגא רשות היחיד נוטל ומכריו אלמא סימן העשוי לידרס הוא סימן תיובתא דרבה אמר לך רבה התם היינו טעמא משום דאין מעבירין על האוכלין והא איכא נכרים נכרים חיישי לכשפים והאיכא בהמה וכלבים באתרא דלא שכיחי בהמה וכלבים לימא כתנאי ר"י אומר כ"ב דבר שיש בו שינוי חייב להכרזו כיצד מצא עיגול ובתוכו חרס כבר ובתוכו מעות מכלל דתנא קמא סבר הרי אלו שלו סבריה דכולי עלמא סימן הבא מאיליו הוא סימן ומעבירין על האוכלין מאי לאו בסיומן העשוי לידרס קא מיפלגי מר סבר לא הוא סימן ומר סבר הוה סימן אמר רב זביד משמיה דרבא אי ס"ד דקא סבר תנא קמא סימן העשוי לידרס לא הוה סימן ומעבירין על האוכלין בכרות של בעל הבית ברה"ר אמאי מכריו אלא אמר רב זביד משמיה דרבא דכולי עלמא סברי סימן העשוי לידרס הוא סימן ומעבירין על האוכלין והכא בסיומן הבא מאיליו קא מיפלגי דתנא קמא סבר סימן הבא מאיליו לא הוא סימן ור"י סבר הוה סימן ורבה אמר לך דכ"ע סימן העשוי לידרס לא הוא סימן ואין מעבירין על האוכלין והכא בסיומן הבא מאיליו קמיפלגי ת"ק סבר לא הוא סימן ור"י סבר הוה סימן איכא אמרי סבריה דכ"ע סימן הבא מאיליו הוא סימן וסימן העשוי לידרס לא הוא סימן ומעבירין על האוכלין קא מיפלגי דמרי סבר במעבירין על האוכלין קא מיפלגי דמר סבר ומעבירין ומר סבר אין מעבירין אמר רב זביד משמיה דרבא אי ס"ד דקא סבר ת"ק סימן העשוי לידרס לא הוא סימן ומעבירין על האוכלין בכרות של בעל הבית ברה"ר אמאי מכריו אלא אמר רב זביד משמיה דרבא דכולי עלמא סברי סימן העשוי לידרס לא הוא סימן ומעבירין על האוכלין והכא בסיומן הבא מאיליו קא מיפלגי דתנא קמא סבר הרי אלו שלו סבריה דכולי עלמא סימן הבא מאיליו הוא סימן ומעבירין על האוכלין מאי לאו בסיומן העשוי לידרס קא מיפלגי מר סבר לא הוא סימן ומר סבר הוה סימן אמר רב זביד משמיה דרבא אי ס"ד דקא סבר תנא קמא סימן העשוי לידרס לא הוא סימן ומעבירין על האוכלין בכרות של בעל הבית ברה"ר אמאי מכריו אלא אמר רב זביד משמיה דרבא דכולי עלמא סברי סימן העשוי לידרס לא הוא סימן ומעבירין על האוכלין והכא בסיומן הבא מאיליו קא מיפלגי דתנא קמא סבר הרי אלו שלו סבריה דכולי עלמא סימן הבא מאיליו הוא סימן ומעבירין על האוכלין מאי לאו בסיומן העשוי לידרס קא מיפלגי מר סבר לא הוא סימן ומר סבר הוה סימן אמר רב זביד משמיה דרבא אי ס"ד דקא סבר תנא קמא סימן העשוי לידרס לא הוא סימן ומעבירין על האוכלין בכרות של בעל הבית ברה"ר אמאי מכריו אלא אמר רב זביד משמיה דרבא דכולי עלמא סברי סימן העשוי לידרס לא הוא סימן ומעבירין על האוכלין והכא בסיומן הבא מאיליו קא מיפלגי דתנא קמא סבר הרי אלו שלו סבריה דכולי עלמא סימן הבא מאיליו הוא סימן ומעבירין על האוכלין מאי לאו בסיומן העשוי לידרס קא מיפלגי מר סבר לא הוא סימן ומר סבר הוה סימן אמר רב זביד משמיה דרבא אי ס"ד דקא סבר תנא קמא סימן העשוי לידרס לא הוא סימן ומעבירין על האוכלין בכרות של בעל הבית ברה"ר אמאי מכריו אלא אמר רב זביד משמיה דרבא דכולי עלמא סברי סימן העשוי לידרס לא הוא סימן ומעבירין על האוכלין והכא בסיומן הבא מאיליו קא מיפלגי דתנא קמא סבר הרי אלו שלו סבריה דכולי עלמא סימן הבא מאיליו הוא סימן ומעבירין על האוכלין מאי לאו בסיומן העשוי לידרס קא מיפלגי

בג.

אין מעבירין ע"ה האובליין. פי' אינו רשאי לעבור מעליהן כדפירש רש"י אלא נריך להגביהו אבל אין לפרש דאין מעבירין היינו אין דורסין עליהם כדאמר צפרק הדל (עיונין קד: ט) דל"ל ר"ג לרבי אלעאי טול גלוסקא משום דאין מעבירין הרי משמע שצריך להגביהם ועוד דקאמר התם אצל צדורות אחרונים שפרוצות כשפים מעבירין ואי אין מעבירין היינו אין דורסין א"כ האי דקאמר נמי שפרוצות כשפים היינו דורסין והכא משמע דצדורות דחיישי לכשפים אין דורסין אלא ודאי צריך לומר כדפירשית: **והא איכא נכרים** דלא איכפת להו. פירוש שדרסו הנכרים קודם שיצא שם שום ישראל ויגביה ותי' ולפרוך והלא נכרים שקלי ליה וי"ל דדריסה דרף אלו משום כשפים לפי שדורסין דרף הילוכו אצל נטיילה לא שכיח שיראש שבעל הככר רואה שסבורים שלדעת הניחו שם אצל קשה דהיכי פריך שניתוש שידרסוהו נכרים קודם שיצא שם שום ישראל ויפטר מהכרזה אדרבה יחוש לרוב ישראל שרואין הככר ויגביהוהו ויניחו לחומרא לחייבו הכרזה דהא צלצוריו מעות מכריו אע"פ שאס יראו אותם הנכרים קודם ודאי שקלי להו ועוד דצעי למימר דאפילו צדוק נכרים פליגי רצון ומחייבי להכרזו ואע"ג דאיכא למיחש דלמא שקלי להו ומסתמא נמיאש ועוד דהוא ליה למימר דמתכרים נפול ומיזיל צתר רוצא אפילו לשמואל דלמרי צמונון אין הולכין אחר הרוב היכא דליכא חוקה מודה כדמוכח צפרק לא יחפור (ב"ב קד: ט) ושם ד"ה מוך) גבי נפול הנמלא (א) אצל כל היכא דאפשר לתקן להשיב ממון לבעלים ע"י הכרזה מתקינן וא"כ מאי פריך. הכא: **והא איכא בהמה וכלבים.** וה"מ לרבה נמי יקשה והא איכא צהמה וכלבים דאכלי להו כדאמר לעיל דאיכא שקלים ורמשים דאכלי וי"ל דהכא מייירי בככרות גדולות שאי אפשר שיאכלוס:

סימן הבא מאיליו הוא סימן. פירש"י דלשם סימן נמנו שם ולא נפל מאיליו וקסא דאין דרך למת מעות ככר לסיומן אלא י"ל דאימור ידע שנפלו לו שם ומ"ד לא הוא סימן כיון דרגילות לצבא מאיליו מסתמא לא ידע כיון שאין ניכר בחזק אצל סימני צהמה שהן מאיליהן הוה סימן כיון שניכר (ט) וכן דבר שאין ניכר בחזק חס אין רגילות לצבא מאיליו הוה סימן:

מחרוזות
ואין מעבירין על האוכלין והכא בסיומן הבא מאיליו לא הוא סימן ור"י סבר הוה סימן אמר רב זביד משמיה דרבא דכולי עלמא סברי סימן העשוי לידרס לא הוא סימן ומעבירין על האוכלין בכרות של בעל הבית ברה"ר אמאי מכריו אלא אמר רב זביד משמיה דרבא דכולי עלמא סברי סימן העשוי לידרס לא הוא סימן ומעבירין על האוכלין והכא בסיומן הבא מאיליו קא מיפלגי דתנא קמא סבר הרי אלו שלו סבריה דכולי עלמא סימן הבא מאיליו הוא סימן ומעבירין על האוכלין מאי לאו בסיומן העשוי לידרס קא מיפלגי מר סבר לא הוא סימן ומר סבר הוה סימן אמר רב זביד משמיה דרבא אי ס"ד דקא סבר תנא קמא סימן העשוי לידרס לא הוא סימן ומעבירין על האוכלין בכרות של בעל הבית ברה"ר אמאי מכריו אלא אמר רב זביד משמיה דרבא דכולי עלמא סברי סימן העשוי לידרס לא הוא סימן ומעבירין על האוכלין והכא בסיומן הבא מאיליו קא מיפלגי דתנא קמא סבר הרי אלו שלו סבריה דכולי עלמא סימן הבא מאיליו הוא סימן ומעבירין על האוכלין מאי לאו בסיומן העשוי לידרס קא מיפלגי

עין משפט נר מצוה

כה א מיי פי"ד מה"ג גולה ואביה ה"ג ג סגנו עשין על טו"ע ח"מ פי' רשכ טעף ה: כו א מיי שם פטו"ה ה"ג ח סגנו שם טו"ע ש ש טעף ט:

רבינו חננאל

ת"ש בכרות של נחתום שלו של בעל הבית נוטל ומכריו והנה בכרות של בעל הבית אע"פ שידועין הן ירפתא דכל חד וחד כיון שאם ידרסו מתפתחין ואין ניכרין למי הן למה מכריון תיובתא לרבה דאמר לא הוה סימן. ופריך רבה שאני בכרות דלא מדרס כלל דאין מעבירין על האוכלין ומתני' באתרא דלית ביה לא בהמה ולא אפי' כלבים. פי' סימן הבא מאיליו כגון מעות שנפלו בעיטה ונאפו בחזק הככר וכיוצא בהן. אמר רב זביד כללא דאבידתא כיון דאמר ווי ליה לחסרון כ"ס מיאש מינה. אמר רב זביד משמיה דרבא הלכתא כריכות ברשות הרבים הרי אלו שלו ברשות היחיד אי דרך נפילה מצאן הרי אלו שלו אי דרך הנחה נוטל ומכריו וזה דבר שאין בו סימן (ואבל ביש בו סימן) לא שגא רשות הרבים ולא שגא רשות היחיד לא שגא דרך הינות ולא שגא דרך נפילה נוטל ומכריו.